

Verslag Eikenlo 3H – Wetteren 2H

Op donderdag 24 oktober nam Eikenlo het op tegen Wetteren, één van de moeilijkst in te schatten ploegen in de reeks. Ze hadden hun eerste match immers maar een week voor onze ontmoeting gespeeld. Een blik op de uitslag hiervan leerde ons dat ze een jonge maar degelijke ploeg hadden. Enkele spelers kende ik reeds van op toernooi, waardoor besloten werd om toch maar op veilig te spelen en de sterkste opstelling op papier te zetten.

Voor Eikenlo speelde voor het eerst de voltallige ploeg: Tom Bontinck was voldoende hersteld en zou zijn eerste match spelen, samen met de vaste kern van Alain, Erik, (de jarige) Philippe en Jochen.

Nog voor de eerste match moest beginnen stuitten we echter al op enkele problemen: de eerste twee dubbels waren voor beide teams hetzelfde. Beide kapiteins waren zich hier niet van bewust, maar onze attente wedstrijdleider (thx Kim!) wees erop dat dit niet reglementair was. Hierop werden de 2^e en 3^e dubbel van Wetteren omgewisseld, ongeacht het klassement. Alweer wat bijgeleerd ☺. Het tweede probleem was onze Nederlandse vriend Erik. Deze ging ervan uit dat hij met een vers besnaard racketje ging kunnen spelen, maar deze was bij aankomst nergens te bespeuren. Hij werd dan maar gedepanneerd door Tom (meer hierover later nog).

Eens dit allemaal opgelost was konden we echter beginnen aan de dubbels! Op voorhand vreesde ik dat we hier misschien wat konden laten liggen, daarom speelden Alain en Jochen de eerste twee dubbels samen.

De eerste dubbel werd gespeeld tegen Frederik De Keyzer en Jan Hoebeeck. Beide bekenden voor mij, ik speelde er vorig jaar nog tegen op toernooi. Vanaf het begin werd het duidelijk dat ze het moeilijk hadden met de druk die Eikenlo kon leggen. Met Alain aan het net en Jochen aan het kanon vanachter werd er aarzelend gewonnen in de eerste set (21-18), maar in de tweede set werd er over de tegenstand gewalst (21-11). Ook over het geleverde spel konden we alleen maar tevreden zijn, wat wel eens anders geweest is.

Ondertussen vond ook de vierde dubbel plaats. Hier werd gekozen voor Philippe & Tom, dit in de hoop dat de automatismen snel terug zouden komen. Ze speelden tegen Neal Baetens en Maarten Hoebeeck. Goede punten door Eikenlo werden afgewisseld met onnodige fouten, mede ook door het degelijke spel van de tegenstand. Tom & Philippe konden echter in beide sets een nipte voorsprong vasthouden en wonnen dan ook met 21-19 en 21-19. Mooi was het (nog) niet, maar winst is winst.

Vervolgens namen Jochen en Alain het op tegen Neal en Maarten. Deze werden op voorhand gewaarschuwd om Jochen vooral niet te laten smashen (ook door Alain...). Dit in praktijk omzetten bleek echter moeilijker dan gedacht, ook door de zeer solide opbouw van Alain. In de eerste set werd er dan ook met 21-10 gewonnen. Gerustgesteld door deze vlotte overwinning besloot Jochen het in set twee over een andere boeg te gooien. Smashen werden afgewisseld met drops, dit tot afgrijzen van Alain (er belandde dan ook geen enkele drop aan de andere kant van het net). Maar goed, onder het motto, wie niet waagt... negeerde ik Alain en bleef volharden in de boosheid. De tweede set werd op minder sprankelende wijze, maar toch vrij overtuigend gewonnen met 21-13.

In de derde dubbel nam een experimenteel duo, namelijk Philippe en Erik, het op tegen Frederik en Jan. Beide heren van Eikenlo staan niet meteen bekend om hun aanvallende spel, maar ze kunnen vissen als geen ander (misschien een idee voor Philippe na zijn badmintonpensioen, hij wordt

ondertussen toch al een jaartje ouder ☺). Al snel bleek echter dat beide heren zeer complementair waren. De eerste set wonnen ze afgetekend met 21-14. In de tweede set werd er echter verloren met 16-21. Hoe dit kwam weet niemand, aangezien zowel Erik als Philippe een acute aanval van dementie (de leeftijd?) hadden en niets meer wisten over de tweede set achteraf. Volgens de cijfers won Wetteren deze set echter met 21-16, maar het zal voor altijd een mysterie blijven. In de derde set werd er echter terug goed gespeeld en gewonnen met 21-12.

Tussenstand na de dubbels: 4-0. Een onverhoopt goed resultaat, al was het gelet op de setstanden zeker verdiend. Winst moest bij deze tussenstand zeker lukken.

Tegelijk met de laatste dubbel was Tom al beginnen spelen tegen Maarten Hoebeeck. Hierin werd echter snel duidelijk dat meer enkelritme nodig is vooraleer Tom terug op zijn oude niveau komt. Maar, eerlijk is eerlijk, Maarten liet de shuttle ook zeer mooi rondgaan. Afgetekende setstanden waren dan ook het resultaat: 11-21, 11-21. Een verdiende overwinning voor Wetteren.

Hierna werd er besloten om de 3 resterende enkels allemaal tegelijk aan te vangen.

Jochen nam het op tegen Frederik. Na vorig seizoen een 19-11 voorsprong nog uit handen te geven op toernooi was Jochen er dan ook op gebrand om deze match te winnen. Helaas lukte dit in de eerste set allesbehalve. Onvoldoende diepte, slordige opbouw en veel druk van Frederik zorgden ervoor dat de eerste set verloren ging met 14-21, wat zeker geen overdreven score was. In de tweede set werd er echter op een veel hoger niveau gespeeld door Jochen. De shuttle werd veel vlotter rondgespeeld en eindelijk werden de achterste lijnen ook gevonden. Ook moet gezegd worden dat het thuisvoordeel (lees, het net) zeker aanwezig was. Gezien de eindstand, 21-12, lag het echter niet alleen hieraan. Een derde set zou dus uitsluitsel moeten brengen. In de eerste helft van de derde set werd er door beide heren op een hoog niveau gespeeld, waarbij Jochen echter het geluk aan zijn zijde had. Hierdoor werd er gedraaid op 11-6 in het voordeel van Jochen. De 12-6 werd (weer) gemaakt met het net, waarna de veer bij Frederik gebroken leek. Dit resulteerde in 21-9 winst voor Jochen.

Erik had ondertussen een dikke kluif aan Jan. Erik had echter op voorhand reeds gemeld dat zijn enkelniveau wel in orde was en hij bewees dit dan ook door (nipte) winst in twee sets. 21-17 en 22-20.

Als laatste nam Philippe het op tegen Neal. In de eerste set werd Philippe weggespeeld door de sterke slagen van zijn tegenstander. In de tweede set ging het niveau van Philippe echter een heel pak omhoog, maar het was toch de tegenstander die op het einde ging lopen met de winst. Setstanden 13-21 en 21-23. Toch geen slechte prestatie.

Eindstand 6-2 voor Eikenlo en een lastige klip die omzeild werd. Hierdoor blijven we op titelkoers. Volgende match op 10 november in en tegen Flying shuttles!

Jochen

